

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, může členský stát rozhodnout, že poskytování povinných doplňkových služeb, na něž se nevztahuje kapitola II této směrnice, nepředstavuje nespravedlivou zátěž, jestliže podnik dosáhl celkového zisku z poskytování všech služeb, pro které má povinnost univerzální služby, včetně poskytování služeb, které by podnik zajišťoval, i kdyby nebyl vázán povinností univerzální služby?
- 4) Brání směrnice o univerzální službě členskému státu, aby zavedl pravidla, podle kterých se čisté náklady určeného podniku na poskytování univerzální služby podle kapitoly II této směrnice stanoví jako rozdíl všech příjmů a nákladů souvisejících s poskytováním dotčené služby, včetně příjmů a nákladů, jež by podniku vznikly, i kdyby nebyl poskytovatelem univerzální služby?
- 5) V případě, že se dotčená vnitrostátní pravidla (viz první až čtvrtá otázka) uplatní na povinnou doplňkovou službu, která má být poskytována nejen v Dánsku, ale v Dánsku i Grónsku, jež je na základě přílohy II SFEU zámořskou zemí či územím, vztahují se odpovědi na první až čtvrtou otázku i na tu část povinnosti, která se vztahuje na Grónsko, když dánské orgány její poskytování ukládají podniku se sídlem v Dánsku, který v Grónsku neprovozuje jinou činnost?
- 6) Jaký význam pro odpovědi na prvních pět otázek má čl. 107 odst. 1 SFEU, čl. 108 odst. 3 SFEU a rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 SFEU na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby přiznané určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ⁽²⁾?
- 7) Jaký význam pro odpovědi na prvních pět otázek má zásada co nejmenšího narušení trhu obsažená zejména v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 2 a v bodech 4, 18, 23 a 26 odůvodnění směrnice o univerzální službě, jakož i v části B její přílohy IV?
- 8) V případě, že ustanovení směrnice o univerzální službě brání vnitrostátním opatřením uvedeným v první, druhé a čtvrté otázce, mají tato ustanovení nebo omezení přímý účinek?
- 9) Jaké konkrétní faktory je třeba vzít v úvahu při posuzování toho, zda jsou vnitrostátní lhůta pro podávání žádostí, jak je popsána v bodu [13], a její uplatnění v souladu se zásadami loajální spolupráce, rovnocennosti a efektivity v unijním právu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 7, s. 3.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 3. července 2015 –
Maria Cristina Elisabetta Ornano v. Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del
Ministero**

(Věc C-335/15)

(2015/C 294/53)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Odpůrce: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Předběžná otázka

- 1) Brání čl. 11 první pododstavec odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 3, dva poslední body odůvodnění směrnice Rady 92/85/EHS⁽¹⁾, jakož i čl. 157 odst. 1, 2, a 4 SFEU (dříve článek 141 SES), článek 158 SFEU (dříve článek 142 SES), který stanoví, že „[č]lenské státy se vynasnaží zachovat stávající rovnocennost systémů placené dovolené“, čl. 2 odst. 2 písm. c) ve spojení s čl. 14 odst. 1 písm. c), jakož i článek 15 a body 23 a 24 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES⁽²⁾ konečně článek 23 Listiny základních práv Evropské unie takové právní úpravě, která podle čl. 3 prvního pododstavce zákona č. 27 ze dne 19. února 1981, ve znění platném po změně provedené článkem 1 odst. 325 zákona č. 311 ze dne 30. prosince 2004, nedovoluje přiznat v ní stanovený nárok na příspěvek za doby povinné mateřské dovolené předcházející 1. lednu 2005?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2015 Evropským veřejným ochráncem práv
proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 29. dubna 2015 ve věci T-217/11, Staelen
v. Evropský veřejný ochránce práv**

(Věc C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Evropský veřejný ochránce práv (zástupce: G. Grill, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Claire Staelen

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího podávajících kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-217/11, (1) v rozsahu, v němž došel k závěru, (a) že se veřejný ochránce práv dopustil několika protiprávností, které představují dostatečně závažná porušení unijního práva, (b) že je prokázána existence nemajetkové újmy a (c) že existuje příčinná souvislost mezi protiprávnostmi zjištěnými Tribunálem a touto nemajetkovou újmou, a (2) v rozsahu, v němž ochránce práv ukládá zaplacení náhrady škody ve výši 7 000 eur;

— zamítnout žalobu jako neopodstatněnou v rozsahu, v němž byl rozsudek Tribunálu zrušen;

podpůrně

— vrátit věc k rozhodnutí Tribunálu v rozsahu, v němž byl rozsudek Tribunálu zrušen;

— spravedlivě a přiměřeně rozhodnout o nákladech řízení.